

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конт. почт. шваб. 143,322.
Адреса для телеграм:
«Шло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передплату
Рукописів не звертається

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячний в кращу 450 зол.

За границею:
В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 8 шв. фр., Чехословаччині 20 ч. к., Румунії 15 лей, Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВИ ОГолошень
ЗВЕРтАтисЯ до АдМіні-
СтРАЦІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

НА СВЯТА горівки, вина, делікатесові вудженини поручає Ф-ма „ЗАКОПАНЕ“ Академічна 24 -- Саліги 26

Х. зїзд Рад УСРР.

Львів, 16. квітня 1927.

Ще 6. квітня почався — а тепер, коли це пишемо, уже напевно закінчився — Х. всеукраїнський візд рад. Все, як звичайно. Відкриття, оплески, інтернаціонал, вибір президії та мандатної комісії, а до того ще й почесної президії з усіх лідерів ВКП. Знов оплески і знов звуки оркестри з інтернаціоналом, привіти від КП(б)У, Профспілок, незаможників, червоної армії, від 3 і 1/2 тисяч учених (багато їх тепер на Україні!), переривані обов'язково інтернаціоналом і невгавляючими оплесками та звіти уряду, звіти довгі, предовгі аж нудкі. Ось і вся декоративна та річева частина зїзду. Правда, є ще й дискусії.

З декоративних моментів зїзду слід усе таки звернути окремо увагу на один, на перший погляд маловажний, але на ділі дуже проречистий. Зараз же по вступному слові Петровського, який до речі констатував присутність 857 умандатованих учасників, прийшов до слова секретар ВУЦВК-ту Власенко і запропонував до президії 95 членів з імені комуністичної фракції зїзду. Переходячи лісту запропонованих переконуємося на основі приміток газетного звітodawця, що між ними переважають позапартійні селяни і робітники. Приглядаючися знов до 19 ти членів мандатної комісії (по нашому комісії матки) запропонованих тим же Власенком, не стрічаємо між ними ні одного некомуїста. Ясно, що одну й другу пропозицію прийняли зібрані з великим аплявзом. Очевидно, що перевага позапартійних у президії зїзду повинна мати своє далекосягле значіння для робітничо-селянських мас України. Дивіться, мовляв, хто в нас у президії, не комуїсти, а безпартійні! Це ж не абияка свободолюбність!

Та пригильності тепер самим про
мовам і звітам. Усіх промов-звітів
ми ще не дістали, та всеж у наших
руках найважливіші, бо голови В. У.
І. В. К-ту Петровського при від
критті, секретаря КП(б)У. Кагано
вича і програмова та одночасно
справоздавач промова голови уря
ду СРСР. Чубара. Важко передати
зесь зміст тих промов, бо змістом
вони дуже широкі, обіймають усі
ділянки державного життя. Ми ба
жасмо тепер звернути увагу тільки
на суто політичну їх частину, на
політичні, що так скажемо, ену
ціяції.

Перш за все мусимо підкреслити основний тон, що вдаряє з них безпосередньо. Ми назвали його мінорним. Всі лідери запевняють свій і всесвітній пролетаріат, що нічого так не прагнуть як мира. Ніяк його не хочуть європейські імперіалістичні держави.

Я мушу тут рішуче — оправдається Чу-
гар — заповісти робітників та селян Укра-
їни і трудящих усього світу, що в цьому
(що не вдалося закінчити „вічного“ мира
в західних державах! — Ред.) не наша
вина, не вина радянського уряду і не вина
уряду Союзу”.

Бож навіть з Китаєм чи пак з
чанджурським диктатором СРСР.
оювати не думас і не хоче, не зва-
жаючи на нечувану зневагу радян-
ського посольства і насильство над

Український Театр Н. Стадника, Львів — 7:30 вечором.

В понеділок 18. ц. м. в залі „Багателі, Новинка — **Кльо-Кльо**, оперетка Ледара. — У вівторок 19. ц. м. в „Багателі“ прем'єра **Війна по війні**, французька комедія. — В середу, 20. ц. м. Новинка — прем'єра, трагедія Вільдеганса **„КОХАННЯ“**. — Білети в „Союзнім Базарі“, а в день вистав від 6. при касі.

ним у Пекіні, що — до речі кажучи — комуністичні дипломати приписують не манджурському диктаторові, а імперіялістичним великодержавам, які хочуть конче спровокувати війну.

«Що ми мусимо робити, як ми мусимо відповісти на цю провокацію?—питає Чубар. — Я гадаю, — відповідає зараз же — що радянська влада на цю провокацію не піддається. В історії наших міжнародних стосунків був уже такий випадок. Пригадаємо, що було в Берліні, коли берлінська поліція напала на наше торгпредство. Там теж шукали більшовиків-німців, арештували деякого, шукали більшовницької роботи — бомб та іншого і нічого не знайшли... І ніколи не знайдуть... наші представництва є диплом. і торг. представництва, що виконують свої прямі обов'язки, а не займаються ніякою роботою щодо втручання у внутрішні справи».

Отже в міжнародному "масштабі" прагнуть державні мужі СРСР. довготривалого та певного мира. Того самого прагнуть і у внутрішньому житті держави, але й тут вороги, західні імперіялісти хочуть мутити воду, не хочуть ніяк допустити до стабілізації відносин у СРСР., а особливо звернули вони чомусь увагу на Україну. Та, не зважаючи на те, Радянська Україна разом зі СРСР. консолідується. Найкращим доказом на те факт, що уряд

«одержав—каже Петровський—від сільських зборів, районних та окружних з'їздів рад привітальні телеграми, побажання та різні вимоги в такій величезній кількості, що її ще до цього часу ніколи не одержував. Разом із тим слід зазначити, що й активність дрібнобуржуазних елементів, глитаїв на селі також збільшилась».

Словом консолідація в двох протилежних політично напрямках! Та видно ту консолідацію і на господарському полі.

«Ми — каже тойже Петровський — перша держава на земній кулі, що націоналізувала свою промисловість і цілком впоралася з нею! Тільки безробіття, безпритульність та тяжкі житлові умови робітників, що вимагають від нас якнайскорше усунути їх, ставили перешкоди для ширшого розвитку промисловості».

Наведені слова немовби вирвані з уст якогось злобного контрреволюціонера. Та говорили там і про „відокремлення“ України від Москви. Говорили про те поважно і Петровський і Чубар, та запевняли всіх європейських імперіалістів російських і українських емігрантів у тому, що це абсурд, а зате Каганович говорив про це з гумором.

Red. Czapop. "Dilo". Pr. 153/27. W imię iia Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy kassw we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treści artykułu umieszczonego w czasopiśmie "Dilo" Nr. 61 z dnia 13. kw. nia 1927 roku pod tytułem: "Ukraina i Polska" w ustępach a) między słowami: politykoju... a słowami: kołyb b) od słów: lity... do końca artykułu zawiera znamienna zerodni z § 65 a) ustawy karnej i w ustępie z § 308 ustawy karnej uznał dokonaną w dniu 12. kwietnia 1927 r. konfliktację za sprawiedliwą i zarządził znies.

весело і свідомий цинізму, що прой-
мив його у відповідному місці про-
мови. Сміялися широко всі його слу-
хачі і він сміявся. А споважнів все
таки в одному місці, коли говорив:

„Ми знаємо, що є такі мілітаристські угруповання, що зараз зв'язуються з нашими петлюрівцями (внутрішніми!) і хочуть завести політику в нас на Україні, яку вони проводять у Литві. Але хай вони пам'ятають, що Рад. Україна це не буржуазна Литва“.

Далеко енергічніше висловився в тій самій справі Чубар.

„Я думаю, — казав він — що робітники й селяни України скажуть, що їхня незалежність забезпечена цілком конституцією. Ми маємо право виходу зі союзу, але лише тоді, коли цього забажають робітники й селяни України. Ніяка сила, ніхто в світі не вирве Україну зі Союзу проти волі робітничо-селянських мас. Я гадаю, що робітники й селяни України не припустять того, щоб на Україні, на Радянській Україні, світові хижакі робили те, що вони роблять зараз у Далекому Китаю. Ми рішучо підносимо голос робітників і селян України проти всяких авантур і попереджуємо трудящих усього світу, що ми знаємо про заходи наших ворогів і закликаємо робітників і селян усього світу, щоб вони свідомо поставились до того, щоб вони стежили за тим, яка провадиться політика іншими урядами”.

Це щось серйозне, дарма що сказано в значному поденервуванні. А всеж цікаво, яким духом насичені були всі учасники зїзду, що слухали всіх тих промов, запевнень, оправдувань, пересторог і закликів? І на це находимо деяку відповідь на самому ж зїзді. Чубарові подавали по звіті всякі питання на письмі, на які він і відповідав. Були питання про жидівські райони і чому так багато життів у державних установах України?

Я мушу підкреслити — відповідав Чу-

Консолідація території.

Національні відносини в Галичині.

L

У вчорашньому "Дзеник-у Львов-ск-ому" появилася досить "оригінальна" статейка під написом "Stosunki narodowoscowe w Ziemi Czerwieskiej". Статейка кращою поверховіа. Хоч і автор я оперує статистичними даними, то важко орієнтуватися, що це за дані, звідкіль взяті, на яких джерелах оперті. "Оригінальною" є ця статейка під оглядом своєї тенден-

czenie całego nakładu i wydał w myśl § 493. p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydał się nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w §. 91. ust. druk. z 17. grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6. ex 1863. t. j. Zarządzenie za przekroczenie na grzywnę po 400 Zł. wchodząc 13. kwietnia 1927.

ції і то тенденції польської політики у відношенні до української національної території під Польшею взагалі і вісудчиківсько-лівничевої зокрема.

В чому ж проявляється ця характеристична тенденція? Польські політичні чинники, від найправіших до найлівоших, постійно сугестуюють не лише своє громадянство, але й цілий світ, що Сх. Галичина є наскрізь мішаною територією. Такий «ліній» переповіє, як Т. Голушко, виходячи зі становища тієї «мішаності», українсько-польського національного *dominatum-a*, навіть завою у двайсо-кому ратуші, що в 1918 р. він сам був би вхопив за зброєю, щоб «оборонити Сс. Малополюшя перед посяганнями українців». Сьогодні твердження про «мішаність» Сх. Галичини — по думці польських в даному випадку пісудчиківсько-лінійних «оборонців» — здобуло вже право

«організмів». Коли так, то тепер на черзі польської політики другий стан: переваги консолідації цієї території під оглядом етнографічної фізичності.

«Консолідаційне» явище помітніше в Галичині (серед її офіційній території тільки в трьох повітах, скільки воєводствах). Бажаючи їх розглянути, порівняймо зі собою відсотки польської й української перед війною і тепер — каже автор, одначе того порівняння ніде не переводити. Стверджує тільки, що жила, як і в 1910 р. поголовно приналежала до польської народності, тепер в 1/2 приналежала до української національності. Відсоток життів після війни вказує значний спад. Виникла на це війна і зникла в неї єдиність в апропіції, збільшення смертності і зменшення плідності. Зате менші міста, а навіть деякі високі вказує польське й українське населення.

Одначе яскраві поляки є багато білиші, як українці. Білий колір на всьому просторі за винятком карпатських повітів, де торіст українців є сильніший від приросту польського. Характеристично є, що той приріст (польський) — Реді найвищий в урочайних подільських повітах, де в більшій частині переступає наші (польські) — Реді високі 10 відсотків. Менші є наші високі ніж на захід від Львова, а також менші на північ від залізничної лінії Львів-Броди. Отже бачимо, що збільшення відсотка польського населення є найбільше в урочайній подільській частині краю, підчас коли на надбужанських пісках і в горах не бракує повою. Як так представляється той процес консолідації етнографічних просторів, який зміщує (?!) український елемент у Карпатах, змрюючи там до створення простору майже чисто-українського, зате Поділля від Львова до Борчу є полем силного польського явища, що змрює до створення з тієї частини краю простору відсоткової рівноваги (sic!) обох елементів.

Шлях далісше майже відбувся на українському елементі, як на польському. Від 1917 до 1920 приріст українського населення був негативний (смертність була більша від уродів). Польське населення в часі війни ніколи не кололо нижче нуля. Польським населенням більше піклувалося владі, а й воно само краще зберігалося перед війною і війною. Після польсько-української війни українське населення скоро вернуло до приросту трохи нижчого від передвоєнного. В р. 1924 був він навіть вищий від польського, але вже в р. 1925 упав в порівнянні з польським. Перед війною українці були наївніші. Тепер середній природний приріст у поляків в Україні є рівний зі збільшуючою тенденцією в користь польського.

Одначасно в теперішньому розвитку національних відносин гідний уваги є ще один факт, а саме зріст українців у містах. На це — по думці автора — впливають два моменти: спад польського бюрократичного елементу, розкинутого по шлі польської держави для творення нової адміністрації і змагання українців в боротьбі надати містам більше україн-

ського характеру. Ця війна і користа українців визвана в величавим процесом творення і розбудови українського співдружства (кооператив). В цьому руху добрався автор додатний момент щодо зросту українців по містах. Займавляється українців у тому напрямку відвернуло їх увагу від села, де в незвичайно інтенсивний спосіб зростає польський елемент.

Не будемо тут зупинятися над важливою справою ступенів українзації міст на українській національній території. Без сумніву, що міста — як збірники інтелектуальної сили, як осередки культурних і господарських засобів, як центри соціального зривування — грають велику, часто рішучу роль. Не може бути сумніву і щодо того, що вони надають зверхній вигляд країні. Та зміст і основний вигляд даній країні надає не міста, але село. І тому то інші народи правда — швидко від нас, державні значайно не роблять ніяких перепон в по-белюванні чужинного елементу в містах. Зате незвичайно чутливі історичні щодо характеру села. На село пускаться вони чужий елемент тільки в невеличкій кількості в пересвідченні, що він скоро розпавиться в рідині морі. І зовсім слушно, бо характер села є передумовою характеру міста в сучасності або в ближчій чи далішій будучині, а не навпаки. Міський елемент рідко виявляє охоту в напрямі рустикації, зате сільський елемент постійно виділює зі себе урбанізаційний елемент. І тому на характер села слід нам безумовно звернути більшу увагу, як досі. Бо в протилежному випадку можемо справді діждатися хвилі змири української етнографічної території в польську користь, а тоді й наші оселі в містах будуть на довшу мету проблематичної вартості.

Значіння села для характеру країни дуже добре розуміє наш противник і тому в містах повів він здебільшого акцію за збереженням «стану посідання», а зате перейшов до нагальної офензиви на села.

На наші втрати склалася різнорідні причини: світова війна, підчас якої наша територія була постійним тереном воєнних подій, Талергоф і табори евакуаційних (часто з цілих полів), великі втрати українців у світовій війні (головно на італійському фронті), воєнні пошести, далі польсько-українська війна та її наслідки, як камишецький чотирокітний смерті, арешти десятків тисяч українських громадян, знову табори полонених й інтернованих, а вкінці господарська й санітарна політика польської влади та денационалізаційний натиск, якому з різних причин піддаються слабші характеру.

Польське населення, до якого поляки зараховують і наших селян-латинців, постійно було фаворизоване владою, спершу австро-польською, а опісля ще більше польською. До того ж в літах 1919—1921 польський сільський елемент підсилю-

но майже двома сотнями тисяч малурських колоністів, що не знали страху і наслідків війни. Цей елемент, ненарушений війною, до того ж упрямлений державою і польськими громадськими чинниками під господарським оглядом, значно притиснувся до природного зросту відсотка польського населення.

До того ж польська влада, маючи денационалізаційний інтенсивний вплив української народної демократії, перевела відповідний адміністративний поділ Сх. Галичини, розділюючи її території на три воєводства і конструюючи їх під національним оглядом так, щоб зі Сх. Галичини створити спершу «мішану» область з згодою довести до консолідації польської, вже етнографічної території на українських землях. І ту область справді перемішано в поділу гідний спосіб. Станіславське воєводство ласкаво полишено ніби то українцям, утворюючи його довгою, штучною, непрактичною шийкою здовж Карпат. Львівське воєводство сконструовано відразу з польською більшістю, приєднуючи до нього шість західних, чисто польських повітів. Вкінці тернопільське воєводство викроєно з урочайного Поділля і туди спрямовано польських колоністів. Таким чином залізнична лінія Перемишль—Львів, обсаджувана по обох сторонах польським елементом, творить той цемент, що єднає в більшості польський Львів з польським заходом. Звідсіля польський елемент розвивається по цілому Поділля, намагаючись виперти туземний український елемент в напрямі надбужанських пісків або бідного Підгір'я і Карпат, чи радше його денационалізувати в приспешеному темпі. Таким чином Сх. Галичина на протязі кількох десятих літ може бути цілком розсаджена. Утворення на врожайному Поділля польської «етнографічної» території не лише відбирає нам що врожайну землю, що живить інші, а розриває живе тіло етнографічно української Східної Галичини. — Повстання такого польського острова на Поділля відмежувало б полуземлю Галичину від української Волни з одного боку і роарило етнографічну суцільність з українсько-радянськими Поділлям з другого. Розуміється, опанувавши Поділля, польська, вже етнографічна маса посується до Карпат, збірника підземних багатств. Польська інтелігенція й буржуазія вже тепер опанує Карпати як кліматичну область. Зовсім природно, що ці намагання знову відірвуть нас від закарпатської України.

Ось так же недавно український Шемонт може зійти до ролі тарана, що польськими руками розторощить етнографічно-національну суцільність західно-українських земель.

Тому пора і нам подумати про консолідацію території.

Власними силами.

(На маргінесі друкованого вступу до збірки на кождо для «Рідної Школи» в 1927 р.)

Дужий розмах життєвих сил, що їх так недавно виявив український народ, змагаючись до самостійності, не пішов на марне, бо казав, що в дальших своїх змаганнях мусить опертися на власні сили, які треба за всяку ціну творити.

Правда підтримування національного життя у всіх його видах та приспівування його розвитку власними силами пригнобленого народу при рівночасній примусовій підтримці для держави, в якій народ живе, лягає до певної міри важким тягарем на нього, але при організованості, при втягненні широких мас до активного народного будівництва і при певній посвяті все можна будувати для нації багато.

Виходячи з того заложення рішено 3. червня 1920 всенародною ухвалою, що в Рідній Школі і Великій свята має відбуватися річично всенародна збірка на потреби «Рідної Школи»: перша в формі «коляди», друга «писанки».

Кожному діячеві, що рахує на сили власного народу, цікаво буде розглянути вислід цьогорічної збірки з нагоди «коляди» для «Рідної Школи», щоб мати доказ за, або проти орієнтації на власні сили з однієї тільки освітньої діячності.

Коли розглянутися в цифрах, що їх на днях оголосила Головна управа «Рідної Школи», то прийдеться ствердити, що загальний вислід ще ніяк нас задовольнити не може, але всеж він свідчить про зріст, про розбудження, дрімучі сил народу, про свідоме почуття неминучої потреби рятунку, і то рятунку, що опирається не на безнадійному вижиданні, а на власному творчому ділі.

На 3820 громад в українській частині Галичини поспішило з підмогою «Рідній Школі» з нагоди Різдва 1296, на 155 більше (8 пр.) ніж минулого року. Коли зважити

*) Виказ датків зложених з нагоди «коляди» для «Рідної Школи», 10 стор. друк. 4-ки.

При завершенні стільця, здуття, бода в боці, браку відділу, биттю серця, в грені, шумі в улах, млістях, злім самопочуттю, природна гірка вода Фраца Іосифа, спричинює обидне випоронення і зник пожедиких хоробячих об'єктів. Богато лікарів поручає воду Фраца Іосифа при ліченні проти солітерів і найліпшими наслідками.

Український меценат.

(З нагоди 70-ліття уродин графа Михайла Тишкевича.)

Забутий своїми, у величавих тяжких матеріальних та моральних умовах емігрантського життя серед чужин, у далекому від рідного краю Гісній обходиться 20. квітня ц. р. своє 70-ліття днч, що від молодих літ аж до останнього часу не щадив здоров'я, праці й грошей для добра української справи. Маємо на думці графа Михайла Тишкевича, імя якого звязане з українським культурно-національним і політичним життям останніх десятиліть, як громадського діяча, історика, публіциста, дипломата, маляря й шедрого мецената різних українських культурних установ по цій і той бік Збруча.

Заслуги, положені гр. Тишкевичем для української справи на різних ділянках протгом довгих літ його життя, і сама кольоритна й оригінальна постать цього небуденного вічка варті того, щоб про них згадати бодай коротко з нагоди його 70-ліття.

Перед нами багатий пан аристократ, старого, давно спольщеного, українсько-литовського роду (гезальдики виводять його від Гедиміна), власник значних земельних маєтків на Київщині, який не вважаю-

чи на своє походження, виховання й становище, не забув про свій звязок із рідною землею й обовязки перед її народом. Уроджений у селі Андрушівці, липовецького повіту, на Київщині, виростав і виховувався наш ювіляр від 7 до 17-го року свого життя далеко поза Україною, у Варшаві й Вільні й вернувшись молодим юнаком до рідного дому, скоро відчув свій звязок із батьківщиною. Уже сама Україна, її чарівна природа й оригінальний народ, зробили на молодого, вихованого в польському дусі паняча незабутнє вражіння, яке згодом зробило в ньому справжній духовий переліт. Невислісний родовий традиції, нерозривно звязані з минулим рідного краю, повналися з етнографічними, пробудили в молодім аристократі національну українську свідомість. Він став хлопоманом — та починає шораз більше дбати за національне й культурне оствідомлення й свого середовища й рідного народу взагалі. Закопившись під впливом української природи маларством, поступає Тишкевич в петербурзьку Академію Мистецтв, де протгом року здобувас за свою працю срібну медаль. В Академії Тишкевич малює на українські теми й почуває себе вже зовсім українцем, та яко такий відмовляється підписати адресу Крайському з нагоди його ювілею, що викликало великий гнів серед поляків.

По академії служить Тишкевич

у війську (1879—1880 р.), а потім вертає знову на Україну, де знайомиться і заприятельшується з покійним українським істориком Вол. Антоновичем, а підчас своїх поїздок до Варшави й Закопаного з Ст. Вислянським, що своє безстороннє становище в українсько-польському питанні завдячує саме нашому ювілярові. В цім часі Тишкевич так уже захоплюється українською справою, що продає свої родові документи й пергаменти в королівськими підписами й печатками предків, та за вдобути від цієї продажі гроші фондує (1888 р.) при товаристві «Просвіта» у Львові так звану «Михайлову Премію» для найкращих драм, трагедій або повістей з минушини України. Одною з умов цієї премії була та, щоб твір мав виразну патріотичну українську тенденцію. Ця продаж родинних документів була свого роду символом повного розриву молодого українського діяча з чужинською свідомістю. Відтепер починається тиха й корисна його праця на рідному ґрунті. Господарюючи в своїм запущеному маєтку й приводячи його до ладу, Тишкевич підтримує дуже гарні відносини з селянами, раз-у-раз приходить їм на поміч при всяких потребах, чи то підчас пошестей, чи пожеж — грошеви

*) З фондів цієї премії нагородили «Просвіта» двох авторів: покійного Маковая за Ярославця (1901 р.) й О. Назарука за Ярославця (1918 р.).

й медична допомога ніколи їх не обминала. Крім того Тишкевич своїм коштом виховує в петербурзькій Академії Мистецтв молодих артистів із селян, спроваджує для селян українські книжки, переддачує часописи, допомагає при будові церков, то ідо. Підчас ожилання політичного руху в 1900-их рр. старастесь Тишкевич ширити серед місцевої шляхти автономні ідеї та запягати її до праці на користь краю. З цєю ціллю основує в 1906 р. «Ліберально-консервативний союз шляхти й земельних власників» та «Красу Партію на Україні» в програмах котрих видиває і оборону різних українських інтересів, як інтересів місцевих (піддержання української мови й культури, домагання продажі землі тільки місцевим селянам то що), за що стагую на себе гнів вшехполяків. Паміш, коли його аусили на цім полі не повелися, виступає й «Красу Партію» й засновує у Київі Товариство Прихильників Мира, яке мало згуртувати на українській ґрунті ліберальні елементи всіх національностей, що живуть на українській національній території. Шляськй національний територію цього товариства: об'єднати ідеї для добра України. Позатим віддається наш ювіляр у цих часах важкій публіцистичній роботі в обороні української справи в російській польській та французькій пресі. В київській «Раді» виступає з гучною статтею в оборону перед очо-

Рибки малюють!

- 1 Пантофелюги брукатні Р. Бокс велич. 25-28
велич. 20-34 3л. 16⁵⁰ 3л. 14⁵⁰
- 2 Пантофелюги тілесі брук. Бокс. велич. 25-28
велич. 29-34 3л. 18⁵⁰ 35-38 3л. 20⁵⁰ 16⁵⁰
- 3 Пантофелюги лагерові велич. 25-28
велич. 29-34 3л. 20⁵⁰ 35-38 3л. 24⁵⁰ 18⁵⁰
- 4 Черевки брукатні, боксові велич. 19-22
велич. 23-26 3л. 15⁵⁰ 27-30 3л. 20⁵⁰ 31-35 3л. 24⁵⁰ 13⁵⁰

Скарпетки панчохи у всіх величинах

Дешево обуваю дитяче

Дель-Жа

До набути у всіх філіях

Станиславів
Пасаж Гартенбергіа

Дрогобич
Ринок 7

Стрий
Косцельна 24

Львів
Легіонів 13 — Гетманська 6

Борислав
Панська

Коломия
Ринок 45

Перемишль
Площа на Брамі

що біля 10 проц. громад відпаде з рахунку як чисто чи на пів польських, то вийде, що далеко більше ніж у половині всіх громад української території Галичини є вже не го одиниці, але й гурти, які хоч і не мають безпосередньої користі з „Рідної Школи“, бо не мають у своїй місцевості ніякого її виховного заведення, то всеж вагу і значіння „Рідної Школи“ вповні розуміють і її своїми жертвами підтримують.

Беручи під увагу числ громад, зауважуємо, що тільки один однісенький повіт зорганізував усі свої громади для підмоги „Рідної Школи“, а саме чортківський (44). По ньому іде 3 бараж з 59 гро-

мадами на 60. Поверх половину своїх громад виказують: Підгайці (55 на 64), Станиславів (62 на 75), Тернопіль (63 на 82), Золочів (60 на 89), Бібрка (66 на 91), Перемишль (73 на 123), Печеніжин (18 на 22), Теребовля (35 на 43), Надвірна (23 на 33), Львів-повіт (63 на 102 українські) і т. д. Значить, що в тому напрямі наші активні чинники мусять виявити ще багато доброї волі і багато здійснюваної праці по наших громадах. Бо відсутність громад деяких повітів у збірці, це ще не є доказ, що в них ніхто не спромігся на доток: часто провідні місцеві чинники ставлять загумінкові, чи як їх називають, „місцеві“ інтереси вище за-

гальних і користуючись неправдо кличем „Рідна Школа“, забирають збірку на інші потреби. На основі наших підрахунків та інформацій таких громад було до 800!

Найменше жертвуючих громад виказали повіти: Березів (4 на 56), Горлиці (5 на 65), Ліско (13 на 154), Рудки (17 на 70), Турка н. С. (18 на 74), Яворів (33 на 70), Сокаль (38 на 101), Бучач (30 на 87), Товмач і Скалат (по 28 на 61), Сянік (38 на 130). Ще до певної міри можна саяк-так виправдати повіти Березів і Горлиці, хоч і там навіть самі священики могли багато зробити. Можна зрозуміти малу участь громад і в сокальському повіті, бо там староста, обмежуючи на власну руку всевідський розпорядок, при держав збіркою повновласти аж до Різдва і видав дозвіл на збірку тільки при столиках. Але чим вияснити, що таке низьке число жертвуючих громад у інших названих повітах? Хіба тим, що ніхто там і пальцем не кинув для зорганізування й переведення збірки, або, що її забрано на „місцеві“ потреби.

Як брати на увагу зібрані суми, то видно, що 26 повітів зложило загально вищу суму ніж у р. 1926 (в р. 1926 зложили були 34 повіти більше, як в р. 1925). Зате, коли в р. 1926 зложило 6 повітів менше, ніж в р. 1925, то цього року зложило — не рахуючи оправданого сокальського повіту — 13 повітів менше, ніж в р. 1926 і то саме таких повітів, де зменшення не дається нічим виправдати. Для доказу назвемо їх: Бібрка, Бучач, Городенка, Долина, Заліщики, Калуш, Львів-повіт, Підгайці, Рава Руска, Рогатин, Сянін, Товмач, Турка. Видно, що загаль обмежує свої датки. Не можна сказати, щоб це було виключно в наслідок зубожіння. Це діється й тому, що дехто обмежує собі в цей спосіб обов'язковість, що з меншою датою. Найбільші суми зложили повіти в зол.: Дрогобич 4.038.31, Львів-місто 3.225.57 і 22 дол. і 2 шіл., Копичини 3.386.02, Перемишль 3.151.57, Львів-повіт 2.804.59, Тернопіль 2.528.13, Рогатин 2.457.66, Збараж 2.281.73, Станиславів 2.222.03 (але

Чи головка блонд чи чорна

**SHAMPOO
BLIDA**

найліпше плекає її: волосся стається м'яке і шовкове.

у цьому з чужих повітів 358.98). — Найменше зложили повіти: Березів 78.28, Горлиці 97, Камінка 458.84, Ліско 450.02, Жовква 510.58, Городок 543.55, Рудки 541.85, Печеніжин 597.31. Як видно, не у всіх повітах оправдана мала сума...

Збірка на коляду призначена з цілості на потреби Централі, щоб вона могла заспокоїти вимоги, які до неї як до Централі ставлять різні її школи й поодинокі Кружки. Тому дуже цікаво буде вказати, котрі повіти в найбільшій здійснюваності дійсно віддали всю збірку до Централі (деякі по потрученні найкращіших коштів): Львів-місто 3.245.57 і 22 дол. і 2 шіл., Львів-повіт 2.744.59, Тернопіль 2.528.13, Збараж 2.281.73, Сколе 1.587.20 і 20 дол., Перемишляни 1.491.40, Сокаль 1.445.10, Теребовля 1.448.89 і 20 дол., Калуш 1.297.67, Ярослав 1.003.59.

З міст найбільші суми зложили: Львів (3.245.57 і 22 дол. і 2 шіл.), Перемишль (1.520.28), Станиславів (885.94). Поверх 800 зол. зложили два міста (м. р. 1), поверх 700 — 1 місто (м. р. 1), поверх 600 — 1 місто (м. р. 3), поверх 500 — 2 міста (м. р. —), поверх 400 — 2 міста (м. р. 2), понад 300 — 4 міста (м. р. 5), понад 200 — 16 міст (м. р. 11), понад 100 — 21 (м. р. 8), а 40 міст зложило нижче 100 зол.

Як порівняти суми, зложені в поодиноких місцевостях, тоді наглядно виявляється, де збірка була організована, а де вона пішла самочинно. Бо як вияснити н. пр., що Самбір дав 229.25 і Старий Самбір також 229, Стрий 247.60, Надвірна 234.10, Сколе 202.92 і 5 дол., Винники 273.50, Теребовля 216, Солотвина 211.97, Тисмениця 288.80; як пояснити, що Бережани дали 200 — а Ярослав 300.30; що Бібрка 67.95, а Ходорів 418.36, що Коломия 325.70, а Богородчани 320.43, що Стрижів 67, а Кути-Місто 50; що Скалат 21, а Грималів 118.10! Тих кілька цифр доказує, де робиться лише слобесна робота, а якої небагато користі. Там певно більше часу зуживається на довгі засідання, як на освідлюючу працю.

(Довідник буде.)

Пам'ятайте, що всі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку (Львів, Ринок ч. 10. І. пов.) на шадичку книжечку ч. 7910.

фікацією, а пізніше, в 1914 р. з нагоди столітнього Шевченкового ювілею, підчас нагінки рос. адміністрації на український рух, жертвує київському Українському Науковому Товариству 20 тисяч карбованців на шлі української науки й культури. Крім цього фондує при бібліотеці Лювеновського університету відділ українознавства та заініціює або підтримує цілий ряд інших культурних починів на Україні та для України (згадаймо тільки його піддержку органу В. Липинського й тов. „Przegląd Krajoży“, журналу „Рідний Край“ О. Пчілки то що).

Світова війна застала Тишкевича в Швейцарії і ось і тут він не покладає рук та не шадить коштів для оборони українських інтересів. Видає цілий ряд публікацій, присвячених Україні, пише раз-по-раз до всяких французьких, англійських і німецьких часописів статті про Україну, викликаючи цим гнів як з боку росіян, так і з боку поляків. Між іншим велике враження і вплив зробила його стаття про російські порядки в Галичині, поміщена в „Journal de Genève“, з котрої антантські круги вперше довідалися про насилиства гр. Бобринського. Поза тим треба відзначити й щедрі фінансові діяльність гр. Тишкевича в часі світової війни на користь українського населення, що потерпіло від війни. За часів Української Нар. Республіки стає Тишкевич першим українським послом

при Ватикані, а опісля головою української делегації при мировій конференції у Парижі та на цих становищах теж розвиває живу діяльність в обороні українських інтересів. Тут треба піднести його численні меморіали й переписку в українській справі з ріжними визначними особистостями європейського політичного світу. Вкінці слід згадати й про наукові інтереси ювілята, зв'язані з історією України й історією свого роду. Плодом цих інтересів був ряд розвідок і матеріалів в українській, польській та французькій мові. У французькій мові появилася його більша праця, що знаймуть французів з історією українського письменства.

Одну з найбільших розвідок ювілята про його предка, Василя Тишкевича, що жив в 1523—1571 рр. і був високом достойником у Вел. ки. Литовсько-руським, опублікувало Наукове Т-во ім. Шевченка в 129 томі своїх „Записок“.

Ось короткий огляд життя й заслуг ювілята. На жаль в нагороду за ці заслуги припала йому не слава й признання від рідного краю, а повне забуття серед злиднів емігрантського животіння на далекій чужині.

Побажавмож заслуженому діячеві довгого віку й шасливих умов життя, щоб у силі й здоров'ї здійснився нашого найвищого національного ідеалу.

В. Немич.

RITTRA

VELM

найліпша десерова

Ідеал над ідеали

ST BERNARD

Сметанкова гірча
найлучша для туристів
і спортсменів.

ORANGE

**ідеальна
помаранчова**

Офензива півн. китайських в'їсьн здержана.

Льондон, 15. квітня 1927.

Марш. Чанг-Кай-Шек організує нову робітничу партію поміркованого характеру. Разікальним комуністам вивісив він оголошення війни. На початок пакистанського генерала марш. Чанг-Кай-Шек у Шангаї покарав смертю провідників комуністичних робітників Банга, якому закидали 20 політичних убивств.

Як повідомляють із Шангаю, офензиву піхінських військ знову здержав генерал Чанг-Кай-Шек. Відділи піхінської армії перейшли ріку Янг-Це. Фльота південної армії отворила нагальну пальбу на надходжчі піви. війська тому вони мусіли відступити на другий беріг.

Дальші зброєння Югославії?

Рим, 15. квітня 1927.

«Джорнале д'Італія» одержав з Більгороду листки про нові військові приготування Югославії. Югославянське міністерство війни отворило невиказаний у бюджеті кредит 800 млн. динарів на закупку великої кількості військових матеріалів. Крім того уряд даліше закуповує зброю і муніцію. Богато муніції наладовано останнім часом на голландські кораблі з призначенням до Дальнього, м. і. 150 скринь (а 27.862 криєми і 27 скринь) із скоростріляною зброєю і муніцією закуповує югославський уряд за посередництвом одної консорції. Уряд СХС, переговорює з одним євпаським товариством будови кораблів у справі закупки великих контропедоцій, що вказувало би, що Югославія пригтовується не лише на кордоні Альбанії. На альбанському кордоні сконцентровано 100.00 жандармів, яких заданням є не лише поліційна служба, але й євент акція.

Чим метою тих приготувань є безпосередня акція СХС, це на думку „Дж. д'Іт.“ годі ствердити. Югославянські часописи підкреслюють недовіolenня з правління Ахмеда Зогу в Албанії і зазначають, що можливий є вибух бунту проти альбанського уряду. Лисування таких вістей — пише „Дж. д'Іт.“ — має за мету, щоб Югослави не обманувачували, що вона

Граната била пятьох
людей.

Доброостанки, 16. квітня 1927.
У Доброостанах (біля Лявова) хлопці
забрали з пасовиська гранату, яка там ле-
жала ще з минулорічних військових вправ.
Принесли гранату до столулі господаря
Дяуби і тут взялися розбирати гранату.

бе. Після якогось часу, коли цей янич-
"тринкути" трівав довше, Долиера нави-
нішли одного дня застопореного, а револю-
нером у руці. Познак не було, асьє казу-
вало на нещасливий випадок. Анна Марія
вийшла негайно з виласок. Але і з ним
не пожила довго в згоді, бо почала його
зраджувати. Він побачив за пізно, що по-
пав у сіть жінки-упіра. Зраджений виявив
свою вину: що за її намовою та сиче-

приготувала революцію в Альбанії, але що викликали її самі альбанці. Бо в такому випадку інтервенція Італії була б неоправдана. Деякі політичні військові югославянські кола нібито висувають план викликати бунт у Косово, щоб створити автономну державу зі столицею в тій місті. Уряд СХС визнає ці нагальні що держава, заостерив би її з зброєю і муніцією, щоб даліше вела революційну акцію в Альбанії і щоб посилила теперішній її уряд. Вищі офісери югославянського генштабу на думку „Дж. д'Італії" виїхали до Франції, щоб уложити військові проекти і французько-югославянську співпрацю на випадок, коли події пішли би в означеному напрямку.

Заява Італійського уряду.

Білогород, 15. квітня 1927.

Югославія одержала від італійського уряду офіційне повідомлення, що Італія вважає територіальний пакт внутрішньою альбансько-італійською справою, яка не торкається Югославії. Справи того пакту не є на даний момент безпосередніх югославіясько-італійських перемовин. Югославія вважає цю заяву образливою для неї і звернеться за обороною до Ради Ліги Націй мабуть уже в найближчі дні.

Граната вибухла з такою силою, що на місці згинувли всі присутні: 10-літній Таратуня, 3 блати (5—8-літні) Федоровичі і 64-літній Дюба. Відомками гранати зранили Дзюбового сина, що був на подвір'ї, корову. Тіла нещасних у stodолі були так розшарпані, що годі було пізнати, до ко- го належали.

частью вбив пильовою Доннера. Обое засуджені на смерть.

— **Катастрофи.** У Брюні зударилися два поїзди на самім двірці: три особи вбиті, сотка ранених. Причина катастрофи: поїсований гамулець у локомотиві. — В англійських копальнях Вудмур експлозія вбила 3 робітників і 3 ранила.

— **Світова весичина.** У Відні колись
маличі люди свистіли, нині хронічно;

іншого маути там ліхтарів на міліонів австр. шіла. — У Берліні зростає число самоубицтв: позавчора одного дня по-прошалося добровільно із світом 5 осіб. Минулого місяця 147 осіб наложило на себе руку. В Берліні було аж 7 випадків самоубицтва між шкільному молоді наслідком поганих сімейств. — Рада СРСР рішила верагіторит Ізаківський собор у Лейпцигу на музей. — Помер берлінський актор Артур Вольмер у 78 років у нужді: Вольмер був одним з найбагатіших коміків цісарського театру. — В поїздах СРСР, заздалеку забрану кушаків і «дамок» для пасажирів. — У Берліні помер нежовно купець Павло Дісенко, відомий в Німеччині як «до-Володіт», шеф пропаганди концесну «Курьоль»; пізнішеюють, що його вбили як студенти наслідком особистої сурески. — Чорні Чаліну рішиє такі замітки Амороку на Париж, коли побачив, що в Західних Державах почався повсякденний фокот усіх його фільм у всіх великих містах. — Англійський архієпископ Йорк Ідліт по Австралії; скрізь обступав його із такою юрбою, що поліція безсилна і він спасається кращою, де і як може. — Біля Берліна у Тегель відчинено пасажирську літучу салютаторію для спеціального року неправо недужих. — Помер австр. генерал Рот-Ліманов, відомий як полководець з останньої війни.

— Святочна програма львівських кін У кіні „Лєа“: Памі не хоче дітєй, у кіні „Палєс“: Любєвицє гєрєйцє; у кіні „Кєпєрник“: Гєрєльє Лєєд; і мє любєвичє прєгєд у слєпінє“. — Жєнє вєд чєрлєстєнє“.

— Дивися мамусю! як дешево ми
на купити черевини Дель-ка після жор-
ного оголошення на 3 сторони. Поч-
купні черевини розділяє Дель-ка чейна
дітям дуже практичні ларунки до щод-
ного вжитку.

Треба всім знати,
що одинока і найліпша є своєрідна
паста до обуви.

ЕЛЕГАНТ

Жадайте у всіх skleпах і коопера-
тивах та уживайте лише сю пасту.

**Не було ніколи
і не буде**

таких гарних сві-
точних мистецтв
цього року. Вони
іх Комітет Допо-
моги вдовам і сиротам по спеціальній
і змішаній ліній зваблений артист мався Ос-
Курдас. Купуйте лише ті картки, бо
чистий дохід з них піде на будівлю де-
мо підводи і сироти. Львів, Домінікан-
ська 4. 11.

194

Організаційний рух.

Віче УНДО в Збаражжі

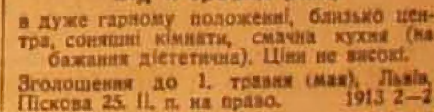
Дня 11, квітня ц. р. відбулося загальне міське зібрання в Збаражці на справу громадської самоуправи і виборчої одиниці до обласної Сілкива його Повіт. Мар. Комітет УНДО. Салія Т-ва Український Дім* були делеговані; було понад 500 чоловік. Обрано міське голову ПНК. УНДО і 4 членів Гаврилюк. На його прохання обрано п. д-ра Степана Варана, який з Тернопілля, предсідником міськ. ради Чебуринського, господаря, і членом Нижчих секретарів.

Дягодинний реферат про громадянське управління і виборчу організацію до складу якого ввійшли д-р Степан Барак, заступник К. К. УНДО. В дискусії виступили доцент Іван Цибрицький, членство в громадянське самоуправствання Микола...

Замітати годиться, що не було жодного "замішання" на ачуг, а тому, що не було провідників цих порід. Селіни заводи проводяться підземним розумінням ваги халди та асфальтованих напівхалди.

Дописи.

Чортків. (Самодільні заходи в С...)
За австрійських часів трактували
длантати українців майже в позитив
нього строго перестроювати комуніст
льонки — так, що на всі писма і в кат
ороки одержували відповідь і в кат
і мові. Їх утискав міба сумнівок, що
пер, не звязуючи на «закони розмови»
в нашу некористь — такі записуван
дак українці в певні праця в судовому
их безкарно не відно якогось покаян
ешійного суд мусити, на вразливі
наї сторони, прилежуватися постійно
т. 2 уст. 7 закону з 31. Січня 1912
поз. 707, і треба примітити тут, що
о до цього часу від тих огуків, що
ражувалося закону. Одніми тільки
до-р Едварда Страт, що відносно
ній відділі (№ 1), не тільки на
говорити підчас розмови до го
польські і на доче відозваться по
тин, але й записувати зміст україн
реко-католиків у неіраїстичному до
сібі, бо провадити процесу відно
польським. Судити з доповіддю
переводити «жінка» з доповіддю
три Слова присити, то знова розсудити
перекладати по польським та іншим

Звідошлення

Львівський склад П. телефонів

також
гранофонових плит
і складових частей

1978 перенесено 1-2

до фірми **ГУРСКИ І ВІТЕК**

склад галантерейних товарів
площа Мерієвська ч. 5.

ЦУКОРНЯ

„ПЧІЛКА“

Львів, Ринок 27.

порукає на свята свої цукорниці
вкрий. 1973 1-4

Замовлення виконує солідно і дешево.

ІНСТИТУТ DE BEAUTE перший фриз-
ерсько-перукарський салон для Пань Че-
сани, ондулювання і водна ондуляція, ма-
саж електричний, стрижіння волосся
з за допомогою, геніювання волосся у всіх ко-
лірах, бород, перук на маскарди. Львів,
Пичківська 19. Позір на фірму! 1990 2-4

Спеціальний Склад ЛІНОЛЕЮ І ЦЕРАТ ЛЕОПОЛЬДА ГААСА

Львів, вул. Леґіонів 3. — Телефон 16-45

порукає НА СВЯТА:

Церати на столи і креденси

ширина	50	65	80	100	115	135	см.
тол.	3	3-80	5	5-90	6-60	7-80	за метр

Церати відпасовані, гарних взорів

розмір	115/85	125/100	135/100	145/115	160/138
тол.	6-15	7-80	8-60	11	15-20

Лінолей ядники в десені

ширина	50	60	67	90	140	см.
Якість „Ліно“ тол.	4-90	5-80	6-70	8-60	13-50	за метр
Якість коркові	8	9-50	11	14		

Лінолей коркове під столи 200 см. шир. тол. 8! за метр

Дивани і хідники „Ліно“

розмір	100x70	115x85	200x150	250x160	300x160
тол.	7-10	8-70	27-50	34	42

Хідники ютові на обі сторони, дуже тревані

шир.	45	52	70	см.
тол.	2	3-30	4-40	за метр

Хідники вовняні

Якість Вріссель тол.	6-80	8-90	см.
			70

Дивани „Смирна“ в гарних східних взорах

розмір	100x50	120x50	180x90	200x140	250x175	200x200
тол.	8-10	11-70	27	46	72	98

Дивани плюшові

розмір	18x90	200x140	240x165	300x200	350x50
тол.	95	128	195	270	435

ФІРАНКИ НАДРАС гафтовані або мережковані 3 част. гарніт. тол. 13-50
ФІРАНКИ БОЛГАРСЬКІ багато гафтовані 3 част. гарніт. тол. 20

СТОРИ КОРОНАОВІ 3 м. довгі штука тол. 22-70

ФІРАНКИ КОРОНОВІ 110 см. ширі метр тол. 4-90

ПОРТИЕРИ шари полот. гарно гафт. гарніт. тол. 30

КАДИ на ліжка ОБРУСИ НАКИДКИ НА ОТОМАНИ

Гобелінові яскі	17-50 тол.	12-50 тол.	25-80 тол.
темні	24	16-50	31

Килимові	24	24	46
----------	----	----	----

Ширіть наш часопис!

Присипайте передплату!

Замовлення з провінції полагодується відвозом.

ЧЕКОЛЯДА „ОПТИМА“
1673 найліпша 16-7

ДІМ ГЛИНЯНСЬКИХ КИЛИМІВ
площа св. Духа

біля Віденської каварні і костелу
оо. Єзуїтів

порукає у великій кількості
килими у різних розмірах і десені
від 35 тол. за 1 м., як також кили-
ковдри, кили і фіранки, хідники
смирненську вазу.

Уділяється кредиту на догідні
1892 успішних.

До відома кооперативників
установи!

Нововідкритий магазин готових шкар
Д-р Курцер, Айзенштайн і Райсгер

Львів, вул. Стрілецька ч. 4.

порукає всякого роду готові шкар і
власних гарбарень, краєвих і закордонних
першої якості на догідних умовах спів-
Кореспонденція по українськ. 1990 1-2

ПАМ'ЯТАНТЕ, щоби закупити 92 34-6

ПЕРЛЬМУТТЕР фарбу до

рошку, бо є о 100% дешевішою і дішною
від всіх пуделкових паст і порошків

Х. ПЕРЛЬМУТТЕР
Бюро фабрики: Львів, Слонечна 12

ЖОВЧЕВЕ КАМІННИ

ХОПЕВІНАЗА

Г. НЕМОВСЬКОГО

Личить

Жовче каміння

Недуга печінки

і Переніки матерії

Варшав, Тех-Сент 6.

Телефон 504-96.

Каміння сходять без болю
— Атаки устануть цілком. — 1914 1-2

ОБ'ЯВИ:

Печаткові і Біль в боках і підсерцевим ділком, (де сходятся ребра). Поболівання в печинці, схильність до об-
струкції. Обложений язык. Відбивання газми. Здуття,
вквіт в кишках. Болі і завороти голови. Підчас ата-
ки: в ділку і печинці сильний біль, який розходить в
задню сторону — в пасі — тресті і сягає аж до лопаток.
Здуття черев, розсаджування ребер, пертя на відходо-
вишну. Деколи воніти жовчу. Зимні поти жовтава.
Детальні інформації в брошурах Г. Немовського.

Аби мати смачну
каву треба ужи-
вати до неї знану
від 110 літ,

ДОМІШКУ БОМА

НА ПАСХУ

усі святотні товари першої якості

усі роди **ВИНА** гварантовано природні

КОНЯКИ-РУМИ

Наша спеціальність. Чай, Кава -- Какао

(у власному упакованню).

Порукаємо нашому громадянству в наших 22-ох складах

в краю

по конкуренційних цінах.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Львів — Ринок 36.

1976 1-2

За редакцію відповідає Василь Мудрий.

Видає Видавничий Спілка „Шло“.

З друкарні Видавничий Спілки „Шло“. Львів. Ринок ч. 10

Кожда свідомо Українка і Українець

купують 1980 1-2

ДЕСЕРОВЕ МАСЛО

тільки в skleпах

МАСЛОСОЮЗУ,

які є у всіх більших містах краю,
бо там одержать по конкуренційних
цінах безперечно найліпший про-
дукт, а рівночасно сповнять грома-
дянський обов'язок, підпираючи

Рідний Промисл.

Просимо уважати на охоронний знак!

